

ת"פ 20995/04/17 - פרקליטות מחוז צפון- פלילי נגד י ה

בית משפט השלום בקריית שמונה

ת"פ 20995-04-17 פרקליטות מחוז צפון- פלילי נ'
(כעצור בפיקוח)

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
בעניין: פרקליטות מחוז צפון- פלילי

המאשימה

נגד

י ה (עצור בפיקוח)

הנאשם

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן שייחס לו עבירות **תקיפה הגורמת חבלה של ממש** - לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, **תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות** - לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין ו**הפרעה לשוטר במילוי תפקידו** - לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

על פי כתב האישום המתוקן בוצעו העבירות שפורטו לעיל בערב חג הפסח 2017, על רקע אירוע שנגע לגרושתו של הנאשם, המתגוררת בעיר ----, בעוד שהנאשם מתגורר ב----.

בין הנאשם לגרושתו חל הסכם גירושין שקיבל תוקף של פסק דין לפיו המשמורת על ילדיהם המשותפים של בני הזוג במהלך החגים תהיה לסירוגין ובהתאם למפורט בהסכם.

בערב חג הפסח בשנת 2017, הגיע הנאשם לעיר ----, סמוך לשעה 11:30, פגש בילדיו ששהו בגן משחקים ולקח אותם לביתו בשוב --- מבלי שהודיע על כך לאמם ובלי תיאום מראש עמה.

בסמוך לאחר מכן, שלחה אמו של הנאשם הודעה לגרושתו, ובה הודתה לה על שאפשרה לילדיה לשהות עם הנאשם במהלך החג הראשון.

גרושתו של הנאשם שסברה כי מדובר בהודעה צינית, חיפשה את ילדיה ולא מצאה אותם והגישה תלונה במרחב איילון בתל אביב על הפרת הסדרי המשמורת, ובעקבות כך עוכב הנאשם, עוד באותו יום, לחקירה בתחנת המשטרה בקצרין.

סלמאן דאהר, קצין החקירות בתחנת קצרין, הודיע לנאשם כי מבירור שערך עם העובד הסוציאלי שהוסמך מכוח החלטה שיפוטית לקבוע את הסדרי הראייה, נמסר לו כי הילדים אמורים להיות עם אמם במהלך החג הראשון.

מששמע הנאשם את דברי הקצין, קם מכיסאו בהיסטריה, וצעק "זה לא יהיה, אין מצב, הילדים אצלי, אני לא משחרר את הילדים", אחז בגרונו של הקצין בשתי ידיו ודחף אותו לכיוון הקיר, הקצין צעק לעברו כי יחדל ממעשיו, אך הוא המשיך ללחוץ על צווארו, וכתוצאה מכך נגרמה לו שריטה ארוכה בחזהו ואדמומיות בצווארו.

הנאשם נעצר בגין התקיפה ופונה לבית החולים זיו בצפת, בהתאם לבקשתו, בליווי שוטרים וביניהם החוקר אכרם קבלאן.

החוקר החל לחקור את הנאשם ומיד בתחילת החקירה ביקש הנאשם ללכת לשירותים, אך החוקר הבהיר לו כי אין הדבר אפשרי מאחר והוא בחקירה, ובתגובה דחף אותו הנאשם. החוקר אחז קלות בכתפיו של הנאשם, וזה נשכב במכוון על הרצפה, השתולל ובעט לכיוונו של החוקר, תוך שהוא צועק "שוטרים בני זונות, הורגים אותי, תוקפים אותי, אני רוצה רופא", משהחל החוקר לאזוק את ידיו של הנאשם על מנת למנוע ממנו מלהמשיך בהתנהגותו, התנגד לכך הנאשם ולא אפשר לחוקר לעשות כן.

בסופו של דבר, בעזרת מאבטח בית החולים, הצליח החוקר לאזוק את הנאשם.

2. ביום 14/8/17, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו כתב האישום תוקן בשנית למתכונתו שפורטה לעיל והנאשם הודה והורשע. המאשימה הצהירה כי תעתור לעונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות בכפוף לחוות הדעת של הממונה, וההגנה תטען באופן "חופשי" לעונש. יצוין כי בתיקונו של כתב האישום במסגרת הסדר הטיעון נמחקה ממנו עבירת הפרת הוראה חוקית, אשר יוחסה לנאשם במקור בגין הפרה לכאורה של הסדרי ראיית הילדים. במקור נטען כי ביום האירוע, ערב חג הפסח, היו הילדים אמורים לשהות אצל אמם, וכי הנאשם, בכך שאסף אותם לביתו, הפר את ההוראה החוקית. הטענה בדבר הפרתו של ההסכם, כמו גם ייחוסה של עבירת הפרת ההוראה החוקית נמחקו כאמור מכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר הטיעון.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 25/9/17 טענו הצדדים לעונש, המאשימה הגישה את טיעוניה בכתב, וב"כ הנאשם טען את טיעונו בדיון.

3. טיעוני ב"כ המאשימה

נטען כי מעשיו של הנאשם פגעו בערכים המוגנים שעניינם שמירה על שלומם וביטחונם של השוטרים ובאינטרס של שמירה על שלטון החוק ואנשיו.

נטען כי מעשיו של הנאשם בחלק הראשון של כתב האישום נעשו מתוך כעס אך מעשיו בסעיפים 10 ו-11 לכתב האישום (הכוונה לאירוע תקיפתו של החוקר אכרם) מעידים כי הנאשם אינו ירא מאנשי החוק ואינו בוחל בתקיפתם.

עוד נטען כי מעבר לנזק הפיזי שנגרם לשוטרים, נגרם נזק לשלטון החוק.

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם הוא בין 6-12 חודשי מאסר בפועל, ועתר להשית עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

בפניי ביקשה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל בשל אי התאמתו לביצוע עבודות שרות כמפורט בחוות הדעת של הממונה על עבודות שרות.

טיעוני ב"כ הנאשם

4.

ב"כ הנאשם פירט את הרקע למעשיו של הנאשם ואת תסכולו וחוסר האונים שחש בעקבות כך שלוקחים לו את ילדיו ערב חג הפסח.

ב"כ הנאשם הפנה לכך כי הנאשם הוא בן 35 וזוהי מעורבותו הראשונה בפלילים, לכך שחומרת מעשיו היא מינורית ולחוליו של הנאשם ולכך שהוא משתמש במריחואנה רפואית.

הסנגור הפנה לנסיבותיו המיוחדות של האירוע, וטען כי נסיבות אלה מביאות למסקנה שמדובר באירוע שחומרתו איננה גבוהה, כי הנאשם אינו אדם אלים או מסוכן וכי התקיפה נבעה ממצוקה, ללא תכנון מוקדם וללא גרימת נזק.

ב"כ הנאשם טען כי חוות הדעת של הממונה מצאה את הנאשם כבלתי מתאים לביצוע עבודות שרות בשל מצבו הרפואי ולא בשל חוסר שיתוף פעולה מצדו או בדיקת שתן לא נקייה שמסר, ולפיכך ביקש שעניין זה לא ישמש לרעת הנאשם.

ב"כ הנאשם עתר להשית עליו מאסר על תנאי וקנס סמלי, וציין כי הנאשם היה עצור באזוק אלקטרוני וכן במעצר בית.

דברי הנאשם

לשאלת בית המשפט, הצטער הנאשם על מעשיו ואמר כי לא היה צריך להגיע למצב הזה, יחד עם זאת, הוסיף כי הוא מניח שכל אדם סביר במקומו היה נוהג באותה צורה, במידה והיה נקלע לסיטואציה אליה נקלע.

הנאשם ביקש להתחשב בו ולא להטיל עליו קנס שכן הוא בקושי מתפרנס בשל ניהול ההליך המשפטי נגדו.

חוות דעת של הממונה על עבודות שרות

עמוד 3

5. על פי חוות הדעת מיום 25/9/17, נמצא כי הנאשם אינו מתאים לביצוע עבודות שרות בשל מצבו הבריאותי והנפשי.

דין והכרעה

6. תיקון 113 לחוק העונשין קובע את העיקרון המנחה בענישה והוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשלושה פרמטרים: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

מתחם העונש ההולם

הערכים החברתיים שנפגעו

7. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירות של אלימות באופן כללי הם הגנה על שלמות גופו של האדם, בטחון, שלווה נפשו ויכולתו לקיים שגרת חיים מבלי לחוש מאוים. לגבי עבירות אלימות נגד שוטרים - אלה מגינות בנוסף גם על ערכים של שמירה על הסדר הציבורי, בטחון הציבור, שלטון החוק והאמונים על אכיפתו, והגנה על יכולתם שחל אנשי מגנן האכיפה לבצע את מלאכתם כהלכה וללא חשש מפני פגיעה בחייהם ובגופם.

ראו את הדברים שאמר בית המשפט בע"פ 4565/13 **אמון חאלד נגד מדינת ישראל (04.11.13)**, בנוגע לאלימות כלפי עובדי ציבור:

"בית משפט זה כבר פסק בעבר כי מעבר לחומרה הכללית הנובעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוונת כנגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר והן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנובע לתפקוד התקין של השירות הציבורי(ראו: ה"מ 215/72 משיח נ' מדינת ישראל, פ"ד כו(2)172(1972), רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.08.2008), דנ"פ 7383/08 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.07.2011)). עובדי הציבור "חשופים בצריח"- כמי שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם מתן שירות לאנשים שיודעים אף הם קשיים. עובדי הציבור נדרשים להתגייס כל יום מחדש למתן שירות ולשם כך לגייס כוחות גוף ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדות שעניינן לא רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות במצבים שבהם הפגיעה היא פגיעה קשה בליבתו."

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

8. נסיבות האירוע הפלילי בו עסקין מוכיחות עד כמה שונה כל מקרה ממשנהו. נראה כי מדובר בשרשרת עובדות, אי הבנות, והתרחשויות, אשר יצרו תחילה מצג של אירוע חמור בהרבה מזה שמתואר בפנינו כעת, בתום ההליך. כפי שפורט לעיל, הנאשם עוכב לחקירה, בעקבות אירוע בו לקח את ילדיו ללא אישורה של גרושתו ובלי שתיאם זאת מראש עמה. משמסר לו הקצין כי הילדים אמורים להיות במשמורת גרושתו, תקף אותו הנאשם, חנק אותו בשתי ידיו ודחף אותו לקיר והמשיך לחנוק אותו על אף הפצרותיו של הקצין להפסיק. בהמשך, תקף הנאשם שוטר נוסף שהגיע לחקור אותו בבית חולים, לאחר שפונה לשם על פי בקשתו.

9. אין להתעלם מחומרתו של האירוע, ואין למעשיו של הנאשם הצדקה. התבוננות על האירוע מזווית מבטם של שני שוטרי משטרת ישראל, אשר הותקפו בעת ביצוע תפקידם במשמרת ערב חג הפסח, מביאה למסקנה כי מדובר בהתנהגות אלימה ופורעת חוק, אשר פגעה בשלומם של הקצין והחוקר, בביטחונם ובכבודם של השניים. על פי תיקון כתב האישום, ניכר כי שני אנשי המשטרה סברו באותה עת כי הנאשם לכל הפחות ביצע עבירת הפרת הוראה חוקית, בכך שלקח שני ילדים ממרכז הארץ ל----, בניגוד להחלטת בית המשפט וללא רשותה של אמם.

אלא שהיום, במסגרת הסדר הטיעון, ויתרה המאשימה, כאמור, על כל טענה שנטענה במקור, לפיה הנאשם פעל בניגוד לחוק בכך שאסף את ילדיו לחגוג עמו את חג הפסח. תיקון זה של כתב האישום משנה שינוי מהותי את התמונה המצטיירת מכתב האישום. לנוכח התיקון - מעשהו של הנאשם, אשר במקור הצטייר כמעט כעבירת חטיפה של הילדים, ולכל הפחות כהפרת פסק דין שיפוטי, נותר כעת, לאחר התיקון, כמעשה שהנו לכל היותר חוסר אדיבות, או חוסר תקשורת עם גרושתו.

10. תיקונו של כתב האישום משפיע ישירות על מדד החומרה של מעשי הנאשם. הנאשם, אשר עד לבוא השוטרים לביתו בערב החג לא עשה כל עבירה, מצא עצמו מעוכב ונחשד, ונאמר לו שאסף את ילדיו שלא כדין - דבר שהיום כלל לא מיוחס לו. אין לשלול כי שוטרי תחנת גולן, אשר סברו בערב האירוע כי הנאשם ביצע עבירה חמורה וניתק את ילדיו מאמם שלא כדין, נהגו כלפיו בתקיפות מסוימת, בהתאם למהות החשד. על רקע זה, נראה כי מעשיו של הנאשם הונעו ממצוקה ומחוסר אונים בהם מצא עצמו, לאחר שהודע לו כי ילדיו לא יבלו איתו את ערב חג הפסח. עניין זה אין בו משום הצדקה למעשים, ואולם נראה כי מדובר בהתנהגות שנעשתה במצב קיצון. לא בכדי הסכים גם ב"כ המאשימה בטיעונו לעונש, לפחות לגבי מעשה התקיפה הראשון של הקצין סלמאן, כי לא נראה שההתנהגות לוותה בתכנון כלשהו.

נראה כי גם בהמשך, בבית החולים, בסיטואציה חריפה ובסערת נפש, שם תקף הנאשם את החוקר אכרם, התנהג שלא בתכנון, אלא בפרץ אלימות שלילי אך ספונטני.

מעשיו של הנאשם גרמו לנזק פיזי, לא מן החמורים, בדמות שריטה בחזהו של הקצין סלמאן ואדמומיות בצווארו, זאת בנוסף לעוגמת הנפש המובנת מאליה שנגרמה לשני השוטרים.

11. סעיף 40ט(א)(5) לחוק העונשין קובע כי יש להתחשב, בשלב קביעת מתחם הענישה, בסיבות שהביאו את הנאשם לעבור את העבירה. אומר בזהירות, ובלא שחלילה אצדיק את אלימותו של הנאשם כלפי שני השוטרים, שפעלו כדין, ושסבלו נזק, כי התגלגלות העניינים שהובילה להתנהגות משמשת במקרה זה כגורם מרכזי לקולא. בחינת האירוע המתמשך על פי נסיבותיו, הביאה אותי למסקנה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים באירוע חריג זה הנה בינונית.

מדיניות הענישה

12. בהפרעה לשוטרים במילוי תפקידם, קל וחומר בתקיפתם פיזית, ישנה חומרה יתרה. עונשם של המבצעים עבירות נגד שוטרים ראוי שישדר מסר של הוקעה וסלידה מהתנהגות מסוג זה, וזאת לשם הגנה על השוטרים במילוי תפקידם ובעבודתם.

עיון בפסיקה העלה כי ניתנה ענישה מגוונת המתחשבת בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה.

א. רע"פ 31/15 **בן ציון אפרסמון נגד מדינת ישראל (20.01.15)**, נגד המבקש הוגש כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון חלקי, שייחס לו עבירות תקיפת והעלבת שוטר בעת מילוי תפקידו והתנגדות למעצר חוקי. בית המשפט השלום גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות ועונשים נלווים.

ב. רע"פ 1860/07 **שחר נחמני נגד מדינת ישראל (14.06.07)**, המבקש הודה והורשע בעבירות של תקיפה והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. בית המשפט השלום גזר עליו 7 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בחופף למאסר שנגזר ומאסר על תנאי.

ג. רע"פ 2065/14 **מחמד אבו מדינה נגד מדינת ישראל (09.06.14)**, המבקש הודה והורשע בעבירות תקיפה של שוטר בעת מילוי תפקידו. בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים במצטבר, כך שסה"כ ירצה המבקש 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

ד. רע"פ 7641/14 **גהאן אלטורי נגד מדינת ישראל (30.11.14)**, המבקשת הורשעה, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות העלבת עובד ציבור, תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ואיומים. המבקשת הטיחה קללות ואיומים בשוטר שרשם לה דו"ח תנועה, וסירבה להזדהות בפניו. כאשר השוטר ביקש לעכב אותה, היא התנגדה באופן אקטיבי, ובהמשך, חבטה בלחיו של השוטר, שרטה אותו וירקה בפניו. לאחר זאת, הכתה המבקשת באגרופה בכתפו של שוטר נוסף וירקה לעברו. בית המשפט גזר עליה 30 ימי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

ה. רע"פ 2222/13 **דוד חיחאשוילי נגד מדינת ישראל (02.05.13)**, המבקש, בעל עבר פלילי, הורשע בעבירות תקיפה והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. זאת לאחר שסירב לצאת מהרכב בו נסע, על אף הבקשות החוזרות ונשנות של השוטר, ואז כשיצא מהרכב, הצמיד את פניו אל פני השוטר באופן מאיים, וכשנשאל על ידי השוטר אם הוא שיכור, נשך המבקש את השוטר באפו, בנוסף התנגד המבקש למעצר ונופף בידיו לכל עבר. מהתסקיר עלה כי המבקש לא נטל אחריות על מעשיו וכך גם לגבי עבירות קודמות שביצע. בית המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המבקש והמיר את המאסר בעבודות שרות לצו של"צ בהיקף של 200 שעות והותיר את יתר רכיבי גזר הדין על כנם.

ו. ע"פ (חיפה) 49707-10-12 **ולנטינה בלוצה נגד מדינת ישראל (14.01.13)**, המערערת הודתה והורשעה בעבירות תקיפת שוטר והפרעת שוטר בעת מילוי תפקידו ובעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בית המשפט השלום גזר עליה עונש מאסר על תנאי לתקופה של חודש, צו מבחן וצו של"צ.

ז. ע"פ (מרכז) 1541-03-15 **רונית אברזל נגד מדינת ישראל (29.11.15)**, המערערת הורשעה לאחר שמיעת ראיות בעבירת תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו והפרת הוראה חוקית כשהיא שיכורה. ונדונה ל-4 חודשי מאסר בפועל, 4 חודשי מאסר על תנאי, פיצוי וקנס. בית המשפט המחוזי הורה כי המערערת תרצה את המאסר בפועל בדרך של עבודות שרות.

ח. ת"פ (רמלה) 3020-10-12 **מדינת ישראל נגד צח שגיא (05.02.15)**, הנאשם, נעדר עבר פלילי, הודה והורשע בעבירות תקיפה והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. בית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות ו-4 חודשי מאסר על תנאי.

ט. ת"פ (ירושלים) 1281/09 **מדינת ישראל נגד בלאל עוויי ואח' (21.06.12)**, שלושה נאשמים הודו והורשעו כדלהלן - נאשם 1, הורשע בעבירת תקיפה שוטר וניסיון תקיפת שוטר, בית המשפט גזר עליו מאסר על תנאי. נאשם 2 בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ונאשם 3 בעבירת תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ובתקיפה הגורמת חבלה של ממש, בית המשפט גזר על כל אחד מהם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות.

13. מצאתי כי במקרה זה, אשר לייחודו התייחסתי, מתחם הענישה נע בין מאסר על תנאי ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם

14. בגזירת עונשו של הנאשם, בית המשפט רשאי להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40 לא לחוק העונשין, ובלבד שהעונש שייקבע לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע לעיל.

עסקינן בנאשם בן 35, נעדר עבר פלילי, אשר הודה במיוחס לו וחסך מזמנו של בית המשפט. הנאשם הצטער אמנם על מעשיו, יחד עם זאת נראה כי אינו מקבל אחריות מלאה עליהם, ורואה עצמו גם כיום כקרוב האירוע, שעה שטען כי כל אדם במקומו היה נוהג כפי שנהג.

הנאשם בחר שלא לפנות לשרות המבחן לשם עריכת תסקיר בעניינו ולפיכך לא הונחה בפניו התמונה המלאה באשר לנסיבותיו האישיות. יחד עם זאת, ב"כ הנאשם הגיש תיעוד רפואי לפיו הנאשם סובל ממצב בריאותי קשה וחולניות מגוונות, עבר ניתוחים רבים ובמשך השנים טופל אינטנסיבית בפיזיותרפיה וגבסים ברגליו. נמסר כי בעקבות מצבו הרפואי לא גוייס לצה"ל, וכי הוא מקבל קנביס רפואי ברישיון, ובנוסף מקבל קצבת נכות כללית.

שקלתי בנסיבותיו של מקרה זה להטיל על הנאשם עונש מאסר קצר לריצוי בדרך של עבודות שרות. הנאשם גילה אחריות לקויה, ולא הסתייע בשרות המבחן לבחון מסלול טיפולי עבורו - בכך אין הוא מתאים באופן מיטבי לענישה בקצהו הנמוך של מתחם העונש. ואולם אי התאמתו לעבודות שרות, בשל נסיבות אישיות רפואיות, שוללת לגביו מסגרת עונשית זו. באילוצים אלה החלטתי לוותר על הטלת מאסר בפועל, להסתפק במאסר מותנה, ולאזן את הענישה המקלה בהטלת קנס משמעותי יחסית, אשר ישקף את חומרת ההתנהגות כלפי השוטרים.

סוף דבר

15. **לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:**

א. 4 חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום על כל אחת מהעבירות בהן הורשע.

ב. קנס בסך 8,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד יום 1.12.17 ובכל 1 לחודש שלאחריו עד התשלום המלא בפועל.

אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד חשוון תשע"ח, 13 נובמבר 2017, במעמד הנוכחים.

